

Det Radikale Venstre har igennem nogen tid ment, at vi nu har undersøgelser nok af den danske velfærdsmodel. Problemerne er kendt. Behovet for at rette op er dokumenteret. Velfærdsmodellen trænger i bogstaveligste forstand til en kærlig hånd.

Derfor har vi – venligt, håber jeg – opfordret statsministeren og regeringen til at handle nu, hvor det gode økonomiske klima giver ekstraordinære muligheder for at fjerne strukturelle barrierer i dansk økonomi. Vi har bedt om handling, og det skal jeg love for, vi har fået. Nu er bolden på Folketingets banehalvdel.

Regeringen har kaldt sit udspil: »Hurtigere i job og uddannelse« og understreger dermed klart, hvad der er målsætningen.

Hvis man i stedet hæfter sig ved, hvordan resultaterne skal nås, er det i stort omfang gennem det nødvendige opgør med de fastlåste strukturer på arbejdsmarkedet. Det er reelt et par årtier med en meget defensiv arbejdsmarkedspolitik, vi lægger bag os. Slut med passiv forsørgelse og langtidsledighed. Den økonomiske mulighed for i stedet at sætte offensivt på job og uddannelse er til stede. Den mulighed må ikke sættes over styr.

Betingelsen er, at vi er villige til at løse problemerne på arbejdsmarkedet anderledes end hidtil. Det er ikke nok at give de unge og de ledige rettigheder, som sikrer et forsørgelsesgrundlag. Tilbud og muligheder skal også opbygges aktivt. Med rettigheder følger pligter. Der skal lægges vægt på den enkeltes eget ansvar, ikke kun på samfundets.

Sæt med radikale øjne er der i hvert fald fem principper i regeringens udspil, som markerer et opbrud og dermed starten på en reform af den danske velfærdsmodel.

For det første: Kampen mod langtidsledighed prioriteres højere end dagpengeperiodens længde. Retten og pligten til aktivering bliver nu rykket to år frem, og kvaliteten af tilbudene forbedres.

For det andet: Det er slut med accept af den manglende erhvervsrettede uddannelse til cirka en tredjedel af de unge. Nu bliver der efter 6 måneders ledighed ret og pligt til at følge erhvervsrettet uddannelse i 18 måneder.

For det tredje: Der skabes sikkerhed for, at erhvervsrettet uddannelse for unge prioriteres højere end passiv forsørgelse. Dagpengesystemets fristelse til at lægge større vægt på kontant udbetaling her og nu end på beskæftigelsesmuligheder på længere sigt fjernes gennem de fore-

slåede stramninger af adgangen til dagpenge-systemet og harmonisering af ydelserne i uddannelsesperioden.

For det fjerde: Der sættes massivt ind for at øge voksen- og efteruddannelse og dermed sikre, at arbejdsstyrkens kvalifikationer er fremtidsrettede.

Og endelig for det femte: Pensioneringen af de 50-årige stopper med overgangsydelsens ophør. Og i stedet for totalt at afskrive dem, der er over 60 år, får de nu også på frivillig basis tilbud om aktivering.

Dette er den første start på en egentlig seniorpolitik, som vi fra radikal side meget gerne ser, at regeringen udbygger yderligere.

Med de principper brydes med mange års stivnede holdninger til, hvordan man bedst hjælper de unge og de ledige.

Statsministeren var meget optimistisk i sin omtale af dansk økonomi, og optimisme er der jo grund til med lavere arbejdsløshed, lavere rente og overskud på betalingsbalancen. Dansk økonomi er på rette vej og har været det et stykke tid. Og når man, som jeg gjorde for nylig, hører nationalbankdirektøren »indrømme«, at Nationalbanken har måttet revidere skønnet over inflationsraten med en halv procent i nedadgående retning, er det svært at bevare pessimismen.

Alligevel er der vel grund til forsigtighed. Vi skal ikke kvæle opsvinget, men vi skal heller ikke opfatte opsvinget som en selvfølge. Dydens vej er stadig smal i dansk økonomi. Det er jo også grunden til, at finanslovsforslaget for 1996 rummer stramninger. Det er en vigtig balance, så vi kan bringe orden også i de offentlige budgetter.

I Det Radikale Venstre mener vi, at dansk økonomi har det godt, men ikke ufatteligt godt. Det håber jeg statsministeren er enig i.

Fra Venstre og De Konservative har vi jo fået et udspil til finanslovsforhandlingerne med overskriften stramninger, men den overskrift kan der nu nok sættes et spørgsmålstegn ved, ikke mindst når man ser på forslagene om at slippe 10 mia. kr. af lønmodtagernes dyrtidsmidler ud i dansk økonomi eller om at sætte massiv aktivering i gang her og nu. Det kan ikke undgå at blæse de offentlige budgetter op og dermed også den samlede økonomiske aktivitet.

Spareiveren hos Venstre og De Konservative er jo i det hele taget til at overskue, så snart det drejer sig om områder, som hører til de to partiers politiske baghaver. Ja, faktisk visner iveren